

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

Nicolle Šťastná, Výuka cizích jazyků v dívčích vzdělávacích ústavech v Praze mezi lety 1910-1930, KDDD PedF, 2018. 93 stran

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.		x		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		x		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		x		
Autor správně cituje.	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce		x		

Celkové hodnocení (slovně)

Práce Nicolle Šťastné je příspěvkem k dějinám školství, přesněji k dějinám dívčího školství v první polovině 20. století. Je pozitivní, že si k tématu zvolila problematiku výuky cizích jazyků, neboť jde o předmět, který stále ještě není v historiografii dobře popsán, a přejímají se některá nepřesná tvrzení. V tomto kontextu je jistě dobré poukázat na to, že Šťastná např. velmi přesně ukazuje, že angličtině je do dívčích škol zavedena v době první světové války či že němčina byla sice nepovinná, ale ve výsledku byla velmi často dívkami vybírána. Práce je postavena na solidní heuristické základně. Autorka se oprostila od běžného převyprávění institucionálních dějin školství (což je téma naopak velmi dobře známé). Volbu příhodně zúžila a podařilo se jí soustředit na zásadní školské instituce (není jednoznačně upřesněno, proč byla volba taková, jaká byla). Přesto výsledná podoba bakalářské práce zůstala v některých aspektech ne zcela dotažena do konce. Z literatury, ze které mohla načerpat některé kontexty výuky jazyků, bych zmínil knihu S. Reznikowa Frankofilství a česká identita a M. Šmejkalové Čeština a škola. Úryvky skrytých dějin. Případně dobové publikace Ferdinanda Špiška Moderní jazyky a jejich metody (1911). Ne zcela šťastné jsou některé formulace a především na některých místech nebyla provedena jazyková korektura, chybí část věty (s. 7), ne vždy jsou jednoznačně dokladována tvrzení v poznámkách. „Realita ovšem byla taková, že dobrá polovina z těchto škol v Praze byla francouzská“ (s. 13).

Šťastná nicméně svou práci strukturovala logicky. Ukázala na proměňující se pozici klasických a moderních jazyků v této převratné době. Ze závěrečných zpráv snesla celou řadu dílčích poznatků ke konkrétním jazykovým pracím, úkolům. Postrádám přesto větší přesahy k proměnám výuky jazyků, zapojení živé konverzace do výuky (K některým sondám by bylo možné využít vzpomínkovou literaturu), obecně k diskusi o místo jazyků ve vzdělávání.

Přesto práce plní všechny požadavky kladené na podobný typ závěrečných prací.

Doporučuji k obhajobě

Datum 23. 5. 2018

Podpis vedoucího práce